

24 hores per al Senyor

La Diòcesi d'Urgell es va unir a la petició de pregària del Papa Francesc, «24 hores per al Senyor», molt proper a la devoció de les 40 hores d'adoració a Crist, que es va fer a l'inici de la Quaresma. Les parròquies van organitzar hores i torns de pregària d'adoració, on hi

col·laboraven preveres, consagrats i laics i diferents agents pastorals organitzant torns, amb exposició del Santíssim Sagrament. El Sant Pare Francesc, durant la celebració penitencial a la Basílica de Sant Pere del Vaticà, va anunciar a l'inici d'aquesta pregària que: «He decidit de proclamar un Jubileu extraordinari sobre la misericòrdia de Déu. Serà un Any Sant de la misericòrdia». Tindrà lloc a tota l'Església del 8 de desembre de 2015 al 20 de novembre de 2016.

GLOSSA

Seguim-ne el pas!

Recés amb un grup d'universitaris. Després d'un dia dedicat a meditar i pregar entorn el misteri de la passió, mort i resurrecció de Jesús, un jove comenta: «Després del silenci de la creu es comprèn, humanament parlant, el desànim dels deixebles, la seva desorientació, que abandonin el seguiment, el canvi de direcció en el camí de la vida tot cercant seguretats». Una de les noies afegeix: «Això també ho vivim nosaltres, molts dels meus amics i amigues, i penso que també persones grans, quan sembla que Déu no hi és al nostre entorn, quan l'aparença és que ningú no el necessita, quan ningú en parla.»

Aquest era també el sentir dels deixebles i seguidors de Jesús després de la seva mort a la creu. Amagar-se, ocultar la seva relació amb el Mestre, deixar Jerusalem enrere... No és estrany que el fet es produeixi també en determinades situacions i moments entre els qui, generació rere generació, s'han sentit i se senten cridats i moguts al seguiment del Mestre. «Nosaltres esperàvem que Ell seria el qui hauria alliberat Israel» (Lc 24,21).

Al silenci de la creu segueix la bona notícia de les dones, el seu crit quan expliquen que Jesús no és al sepulcre, i llavors aquells seguidors

esporuguits recuperen el coratge quan poden afirmar que l'han vist resuscitat. Han tingut una experiència personal de trobament amb el Crist que canvia la seva vida, que dóna un nou impuls al grup. Només aquesta experiència intensa i personal pot explicar l'inexplicable: com, superant pors i dificultats, senten la necessitat irreprimible de fer saber a tothom que Jesús és viu!

Avui encetem el temps de Pasqua. Ens correspon a nosaltres de descobrir Jesús, el Crist, vivent entre nosaltres. Obrim-nos a l'esperança perquè el bé és, malgrat tot, més fort que el mal. Retrobem la pau enmig de tanta violència; redescobrim el sentit profund de la nostra vida i de la crida que ens fa el Senyor; lluitem sense defallir per les causes justes, petites o grans, fidels a la veritat que allibera; acollim sense passar comptes, tornant a perdonar una vegada i altra...

Continuem estimant malgrat la soledat, recuperant el camí de la benaurança, el camí de la normalitat de la Pasqua. «Però ara aneu a dir als seus deixebles i a Pere: "Ell va davant vostre a Galilea; allà el veureu, tal com us va dir"» (Mc 16,7). Ell va davant nostre, seguim-ne el pas!

Enric Puig Jofra, SJ

PARAULA I VIDA

Santa Pasqua 2015! «No tingueu por!»

La por i la mort han estat vençudes pel Senyor Jesús, que ha donat la seva vida a la Creu per tots!
«El Senyor ens il·lumina i ens salva; qui ens pot fer por?»
Hem estat rescatats del poder del pecat i de la mort.
I l'alegria neix i reneix per la Resurrecció de Crist.
Podem viure l'alegria, sense pors, a pesar de tanta maldat, terrorisme, violència i mort com descobrim en el món d'avui.
El mal i el fracàs no tenen l'última paraula sobre la vida de la humanitat, perquè Déu ha actuat i ha vingut a salvar-nos.
Ell és la vida, i una vida eterna, el destí de la humanitat.

Un com nosaltres,
home realment
com nosaltres,
ha ressuscitat i viu per
sempre amb el Pare.
En Ell sabem que
l'amor no morirà mai,
i se'ns obre l'esperança
de la resurrecció futura,
que ja comença
pel baptisme en l'aigua
i l'Esperit Sant.

Agraïm aquest devessall de gràcia que la Pasqua ens dóna, i fem-nos acollidors d'aquesta vida nova, per fer-la fructificar. De la Pasqua neix l'Església, comunitat de germans, cridada a aplegar tots els pobles i cultures de la terra; en neixen tots els sacraments de vida, el Baptisme que ens fa fills de Déu, l'Eucaristia que ens regala la presència real de Crist i el perdó fet abraçada del Pare misericordiós; neix un amor més fort que la mort, un amor que tot ho transforma i vivifica, que no es fa enrere davant les proves sinó que es manté fidel; comença un testimoniatge amb obres i paraules que arriba fins al martiri per la veritat.

Tot ho rebem del Senyor Ressuscitat perquè tot és gràcia i providència divina, que podem acollir i amb les quals podem col·laborar.

A tots us desitjo Santa Pasqua de Resurrecció!
Que a totes les llars arribi l'alegria del Ressuscitat que tot ho omple de vida i de llum, ho renova i ho transforma.

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ENTREVISTA

») Aquesta imatge parla

► MARIA CRUZ SANZ

Repte fascinant

Maria Cruz Sanz és «una catalana de Valladolid».

Religiosa filipense missionera d'ensenyament, fa 12 anys va arribar a Sant Andreu de la Barca per fer-se càrrec de la llar d'infants que les germanes porten a la població des de fa 105 anys i també col·labora amb la parròquia del poble acompanyant diversos grups de joves. El contrast entre els joves de Palència —on vivia—, «fills de família i cultura cristianes», i els d'aquí, «d'una societat més freda i laïcista», «és abismal: tot un repte».

És fàcil engrescar els joves?

La primera dificultat és tenir joves a qui engrescar. Hem de fer un canvi de xip, anar nosaltres a la recerca d'ells allà on són i estar disposats a *perdre* molt de temps. Un cop hi són, engrescar-los és un altre repte. Déu els queda lluny, l'Església no els diu res. Però cal animar-se, perquè és possible i és meravellós estar amb ells.

I perquè participin a les romeries?

Si han viscut l'experiència a casa, és fàcil. Els grups no poden ser cèl·lules aïllades, han d'estar integrades al si d'una comunitat, perquè si se senten part integrant d'aquesta família no serà difícil fer camí junts i anar de romeria. Tot i això, una romeria d'adults ha de ser adaptada en gran part si hi ha joves.

Quin itinerari proposes?

Presentar Jesús com la finestra per descobrir qui és Déu; acollir la seva Paraula, que esdevé el mirall on confrontar la pròpia vida; treballar el coneixement personal, la necessitat d'ajudar i de demanar ajuda; obrir-se al món amb ulls crítics i amb el desig de transformar-lo. I tot, amb l'estil de Felip Neri: amb mirada creient, alegria, senzillesa i molta confiança en l'Esperit Sant.

Oscar Bardají i Martín

PREGÀRIES DE LA M. TERESA

Sobre l'ús del diner

Oh Senyor, tu ens has revelat que el nostre Pare del cel té cura de nosaltres, de la mateixa manera que ell té cura dels lliris dels camps i del ocells que volen per l'aire.

Ensenya'ns a tenir fe en la providència de Déu i a no confiar en la nostra avidesa humana. L'avidesa mai no ha fet feliç a ningú.

Beneix el diner que es fa servir en el món, de manera que el famolenc pugui ser alimentat, que el nu pugui ser vestit de nou, que el pobre sigui acollit de cor, i el malalt, guarit.

Senyor, dóna'ns el teu Esperit Sant, de manera que, amb la fe que ens concedeixes, puguem sentir clarament que nosaltres som per a tu més valuosos que els lliris més bonics i que el ocells que canten pel cel.

Amén.

Mare Teresa de Calcuta

HECHOS DE VIDA

«¡Con alegría festiva!»

—«¡Sé que mi Redentor vive!», gritaba Job, en su dolor esperanzado.

—«¡El Rey del universo nos resucitará!» Era el grito de triunfo de cada uno de los siete hermanos Macabeos antes de morir mártires.

—«Muchos de los que **duermen en el polvo despertarán**: unos para la vida eterna, otros para ignominia perpetua», leemos en el profeta Daniel.

—«¿Por qué **buscáis entre los muertos al que vive?**», dijo el ángel a las mujeres en el sepulcro vacío en el que había sido enterrado Jesús.

Los que han sufrido injusticias, han padecido en el cuerpo o en el espíritu enfermedades o la muerte de familiares, entienden que hoy es un gran día. Celebramos, festejamos la **Resurrección de Jesús, promesa** para quienes han **sufrido** con Cristo, que también **resucitarán** para la vida eterna.

San Pedro Damián decía de san Romualdo que su principal característica era «**su festiva alegría**». Y enseñaba:

1. Que si había tristeza en el corazón, **la alegría** —por amor— había de **manifestarse en el rostro**.
2. Apenas alguien llame a tu puerta, **desaparezca** de tu rostro la **tristeza**.
3. **Aclárese** —mejore— la **expresión de tu rostro**.
4. **Sal** a su **encuentro, sonriente, sereno y lleno de paz**.
5. Que la **boca**, tu **frente** y los **ojos brillen de alegría**.

¡Con alegría festiva!»

¡Qué gran lección para todos!

J. M. Alimbau

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

El autorretrato de Miguel Ángel

Miguel Ángel pintó una de las joyas del arte universal: la Capilla Sixtina. El Juicio Final es una manifestación de su genialidad. Pero hay que estar atentos a un detalle. Uno de los personajes es san Bartolomé, el cual, como suele ser costumbre entre los mártires, sostiene un elemento que evoca las torturas que sufrió: su piel desollada. Ahora bien, el rostro de este cuerpo de piel torturada no es el del santo, sino el del pintor. Es el autorretrato de Miguel Ángel.

Este ejemplo del mundo del arte nos permite reflexionar sobre la manera en que Dios se nos manifiesta. Podemos conocerlo a través de su obra, la Creación; pero también ha querido dejar una huella explícita de su presencia en el mundo: la Eucaristía. Es como un autorretrato de Dios que nos revela sus rasgos principales. Es creación, pero, a la vez, es el rostro del Creador.

La Eucaristía es expresión de amor, es donación, es entrega. La Eucaristía es materia para recordarnos que Dios no rechaza lo físico enalteciendo lo espiritual. La Eucaristía es pan, fruto de la tierra y del trabajo del hombre. El creador cuenta con la criatura para manifestarse en la creación. La Eucaristía es el autorretrato de Dios.

Josep Otón

La mística de la Palabra, Editorial Sal Terrae del Grupo de Comunicación Loyola

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

6. □ **Dilluns** (litúrgia de les hores: pròpia) [Ac 2,14.22-32 / Sl 15 / Mt 28,8-15]. Sant Marcel·lí, màrtir; sant Sixt I, papa (romà, 115-125) i màrtir; sant Guillem, abat.

7. □ **Dimarts** [Ac 2,36-41 / Sl 32 / Jn 20,11-18]. Sant Joan Baptista de La Salle (Reims, 1651 - Rouen, 1719), prevere, fundador Gns. Escoles Cristianes (FSC). Sant Epifani, bisbe; sant Germà, monjo.

8. □ **Dimecres** [Ac 3,1-10 / Sl 104 / Lc 24,13-35]. Sant Joan d'Organyà, monjo premonstratès; santa Macària, verge.

9. □ **Dijous** [Ac 3,11-26 / Sl 8 / Lc 24,35-48]. Santa Maria de Cleofàs, parenta de la Verge Maria; sant Marcel, bisbe.

10. □ **Divendres** [Ac 4,1-12 / Sl 117 / Jn 21,1-14]. Sant Ezequiel, profeta (s. vi aC); sant Dimes, el bon lladre; sant Terenci, màrtir.

11. □ **Dissabte** [Ac 4,13-21 / Sl 117 / Mc 16,9-15]. Sant Estanislau, bisbe de Cracòvia i màrtir (1079); sant Isaac, monjo.

12. □ † **Diumenge vinent**, II de Pasqua o de la Divina Misericòrdia (litúrgia de les hores: 2a setmana) [Ac 4, 32-35 / Sl 117 / 1Jn 5,1-6 / Jn 20,19-31]. El Bon Pastor i la Mare del Diví Pastor. Sant Juli I, papa (romà, 337-352); sant Damià, bisbe; santa Vísia, verge i màrtir.

PASQUA DE LA RESURRECCIÓ DEL SENYOR

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 10,34a.37-43)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el consagrà unguint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom.»

▶ Salm responsorial (117)

R. *Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-lo.*

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, / perdura eternament el seu amor. / Que respongui la casa d'Israel: / perdura eternament el seu amor. R.

La dreta del Senyor fa proeses, / la dreta del Senyor em glorifica. / No moriré, viuré encara, / per contar les proeses del Senyor. R.

La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 3,1-4)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 20,1-9)

El diumenge Maria Magdalena se n'anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat tret de l'entrada del sepulcre. Ella se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: «S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat». Llavors, Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre, s'ajupí per mirar dintre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà. Darrera d'ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc.

Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué. Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 10,34a.37-43)

En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo: «Conocéis lo que sucedió en el país de los judíos, cuando Juan predicaba el bautismo, aunque la cosa empezó en Galilea. Me refiero a Jesús de Nazaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él.

»Nosotros somos testigos de todo lo que hizo en Judea y en Jerusalén. Lo mataron colgándolo de un madero. Pero Dios lo resucitó al tercer día y nos lo hizo ver, no a todo el pueblo, sino a los testigos que él había designado: a nosotros, que hemos comido y bebido con él después de su resurrección.

»Nos encargó predicar al pueblo, dando solemne testimonio de que Dios lo ha nombrado juez de vivos y muertos. El testimonio de los profetas es unánime: que los que creen en él reciben, por su nombre, el perdón de los pecados.»

▶ Salmo responsorial (117)

R. *Este es el día en que actuó el Señor: sea nuestra alegría y nuestro gozo.*

Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. / Diga la casa de Israel: / eterna es su misericordia. R.

La diestra del Señor es poderosa, / la diestra del Señor es excelsa. / No he de morir, viviré / para contar las hazañas del Señor. R.

La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. R.

Crist ressuscitat. Retaule de Trebon (s. XIV), Galeria Nacional de Praga

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 3,1-4)

Hermanos: Ya que habéis resucitado con Cristo, buscad los bienes de allá arriba, donde está Cristo, sentado a la derecha de Dios; aspirad a los bienes de arriba, no a los de la tierra. Porque habéis muerto, y vuestra vida está con Cristo escondida en Dios. Cuando aparezca Cristo, vida nuestra, entonces también vosotros apareceréis, juntamente con él, en la gloria.

▶ Lectura del evangelio según san Juan (Jn 20,1-9)

El primer día de la semana, María Magdalena fue al sepulcro al amanecer, cuando aún estaba oscuro, y vio la losa quitada del sepulcro. Echó a correr y fue donde estaba Simón Pedro y el otro discípulo, a quien tanto quería Jesús, y les dijo: «Se han llevado del sepulcro al Señor y no sabemos dónde lo han puesto.» Salieron Pedro y el otro discípulo camino del sepulcro. Los dos corrían juntos, pero el otro discípulo corría más que Pedro; se adelantó y llegó primero al sepulcro; y, asomándose, vio las vendas en el suelo; pero no entró. Llegó también Simón Pedro detrás de él y entró en el sepulcro: vio las vendas en el suelo y el sudario con que le habían cubierto la cabeza, no por el suelo con las vendas, sino enrollado en un sitio aparte. Entonces entró también el otro discípulo, el que había llegado primero al sepulcro; vio y creyó. Pues hasta entonces no habían entendido la Escritura: que él había de resucitar de entre los muertos.

COMENTARI

Amb el Crist ressuscitem a una vida nova

L'anunci pasqual ressona avui en l'Església: Crist ha ressuscitat d'entre els morts i és el Senyor dels vius i dels morts. En la «nit més clara que el dia», la paraula omnipotent de Déu, que ha creat els cels i la terra i ha format l'home a la seva imatge i semblança, crida a una vida immortal l'home nou, Jesús de Natzaret, fill de Déu i fill de Maria. Pasqua vol dir que la vida no serà destruïda. Aquest anunci ha de ressonar arreu del món, a través de l'Església que ha nascut de la Pasqua del Crist i l'escampa amb la pròpia vida de comunió i de servei.

En la primera lectura, Pere anuncia amb decisió al poble el misteri de la resurrecció del Senyor: ell

i els altres apòstols en són testimonis. L'evangeli d'avui ens narra l'estupor de Maria Magdalena, de Pere i de «l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant» davant el sepulcre buit. En el relat se subratlla l'itinerari de fe que van fer Maria i els dos deixebles, que no s'imposa com una evidència sinó que neix d'uns signes que cal desxifrar.

Primer, Maria Magdalena va al sepulcre de bon matí, «quan encara era fosc». Sembla una dona embolcallada per les tenebres de la incredulitat davant el sepulcre buit. Veu Jesús, però el confon amb l'hortolà. Només el reconeix quan Jesús l'anomena pel seu nom (Jn 20,11-18). El relat de Joan tendeix a relativitzar el veure. No n'hi ha prou amb veure el Senyor per reconèixer-lo. És ell que ha de revelar-se.

Mentre Pere mira estupefacte el sepulcre buit, l'altre deixeble «a qui Jesús estimava» veu i creu immediatament. No té necessitat de Jesús per creure que ha ressuscitat. Ell constata que Jesús no està embolcallat en un sudari, sinó que és viu.

El relat evangèlic acaba així: «Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts».

El sepulcre buit era un signe que només es podia comprendre a través de la trobada amb el Ressuscitat. La resurrecció de Crist, vèrtex del misteri de la fe, és l'objecte de la fe apostòlica i de la celebració pasqual.

Testimoni a La Seu d'Urgell de les germanes benetas durant la Quaresma

La Gna. Regina Goberna, monja benedictina de Montserrat, va oferir el seu testimoni de Vida Consagrada en la conferència quaresmal de la tercera setmana, organitzada a la Parròquia de Sant Ot de La Seu d'Urgell. Enguany, aquest cicle s'ha dedicat precisament a la Vida Consagrada. En un clima molt familiar i distès, al Casal Parroquial, l'11 de març, la Gna. Regina va parlar a un bon grup de fidels de la Parròquia de Sant Ot, acompanyats del Sr. Rector Mn. Xavier Parés i el Vicari, Mn. Jordi Miquel. Va mostrar com fer el camí espiritual de la mà de Jesús, donant gràcies perquè és Ell qui condueix les nostres vides si li deixem actuar com a protagonista. Va aportar eines molt concretes per enfortir la nostra ànima, assaborint la vida espiritual en les fonts d'aigua viva dels Evangelis, l'Eucaristia, els temps forts de l'any litúrgic: Advent-Nadal, Quaresma-Pasqua, els Salms, els Pares de l'Església, la Pregària Personal, la Lectio Divina, Pares del Desert, Vides de Sants.

Va reflexionar sobre quatre regles bàsiques:

- Fer una sola cosa en cada moment. L'important no és el que fem, sinó com ho fem.
- Viure l'amor gratuït que salva la humanitat.
- Actuar per gust, no per sacrifici, evitant el sacrifici inútil. Ser feliç fent el que fas.
- Tenir confiança en alguna germana sabent que et dirà sempre la veritat.

Va concloure amb un text de la seva Abadessa en una reunió comunitària: «Si no aconseguies ser perfecte per culpa de la teva vanitat, intenta al menys ser bo: amb tot el cor, tota l'ànima, i totes les forces...». La religiosa també va participar en les conferències quaresmals al Principat d'Andorra.

Es presenta la investigació sobre el Diplomatarí de Santa Maria d'Organyà

El Diplomatarí de Santa Maria d'Organyà, un conjunt documental d'extraordinari valor que reflecteix la situació social i política dels segles x i xi en aquesta àrea de la diòcesi d'Urgell i del Pirineu, va ser presentat a la Biblioteca Nacional de Catalunya (BNC) el 19 de març.

L'acte va ser presidit per l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives i per la Directora de la BNC, Sra. Eugènia Serra, i va omplir la Sala de la Caritat de públic i estudiosos que van conèixer de prop la investigació que s'ha dut a terme a l'entorn d'aquesta documentació, la part més antiga de la col·lecció de pergamins d'Organyà, un total de 170 peces que estan datades entre l'any 914 i el 1090. La publicació d'aquesta documentació s'ha fet en el volum 18 de l'anuari *Urgellia*: «Anuari d'estudis històrics dels antics comptats de Cerdanya, Urgell i Pallars, d'Andorra i la Vall d'Aran», acabat d'editar. El Canonge i Arxiver Capítular de l'Arxieu Diocesà i del Capítular d'Urgell, Mn. Benigne Marquès, va posar en relleu en la seva presentació de l'anuari, el gran interès de la Societat Cultural Urgel·litana, que anima *Urgellia*, de publicar aquests pergamins, el seu contingut i estudi en profunditat. La tasca l'ha duta a terme el Dr. Ramon Ordeig i Mata, historiador, que ha recollit la feina iniciada fa uns anys per Mn. Josep M. Marquès i Planagumà i l'ha aprofundit i acabat.

El Dr. Ordeig, present a l'acte, va explicar les vicissituds viscudes per l'Arxieu de la Canònica d'Organyà, va fer un breu apunt de la figura de Joaquim Miret i Sans, tot resseguint el camí dels pergamins en les seves mans després de la compra que en va fer, per descriure el fons que hi ha d'aquests a l'Arxieu de la Biblioteca de Catalunya i a l'Arxieu Diocesà i al Capítular d'Urgell, explicant acuradament els tipus de documents, situacions descrites, llenguatge i cronologia.

En l'acte acadèmic també va parlar el Dr. Jesús Alturo i Perucho, Catequètic de Paleografia, Codicologia i Diplomàtica de la Universitat Autònoma de Barcelona, que va descriure a través del que ha estudiat en els documents dels diferents escribes de l'època medieval, el diferent tarannà, la cultura, l'ascendent social i fidelitats d'aquests homes (i dona) que van deixar en els pergamins retalls de la vida i de les relacions socials, comercials, polítiques i personals que van conèixer en els seus coetanis.

Mons. Vives va cloure l'acte agraint molt l'acolliment que fa la BNC de la tasca d'investigació i divulgació que es duu a terme en indrets més allunyats dels centres culturals, com és el cas del que es fa al Bisbat d'Urgell a través d'*Urgellia*. També va agrair la dedicació de les persones que amb la seva feina continuada fan possible publicacions com la que es va presentar i va tenir un record emocionat pel Dr. Prim Bertran, membre assessor de la Societat Cultural Urgel·litana i col·laborador actiu, traspasat el mes de desembre. D'ell va recordar la seva generositat i la seva passió per la història, la seva investigació i la divulgació que sempre en va fer, i va agrair la presència de la seva família a l'acte.

Recés de sacerdots a la Sagrada Família

El dia 11 de març, a la Residència de la Sagrada Família de La Seu d'Urgell, es van reunir els sacerdots dels Arxipresbiterats de Núria-Cerdanya, Alt Urgell i Valls d'Andorra per reflexionar i pregar per la Vida Consagrada. La Gna. Regina Goberna, monja benedictina de Montserrat, fou l'encarregada de presentar als sacerdots de la circumscripció segona el seu testimoni joïós i encoratjador de 60 anys de Vida Consagrada. També presentà d'una manera molt didàctica i amena l'Evangelí de St. Marc. A continuació, a la capella, on reposen les restes de la Beata Anna Maria Janer, els sacerdots van fer pregària davant el Santíssim Sagrament.

Confirmacions a Artesa de Segre

Dissabte dia 14 de març, l'Arquebisbe d'Urgell va administrar el sagrament de la Confirmació a 20 joves de la Parròquia de la Mare de Déu Assumpta d'Artesa de Segre. Concelebraren la missa amb ell el Rector Mn. Antoni Ballester, i Mn. Antoni Pich. Hi va assistir l'Il·lm. Sr. Alcalde Mingo Sabanés Porta i un nombros aplec de familiars i feligresos. L'Arquebisbe remarcà a l'homilia l'amor de Déu, que no ens deixa mai, i que ha ofert el seu Fill perquè no es perdi res ni ningú dels qui el Pare li ha donat. I va demanar als confirmands que fossin atents a tota obra bona, al compromís de vida, amb un estil de rebuig del que és maldat i contrari a la dignitat de les persones, i amb una ferma adhesió al bé, a l'amor i a la solidaritat.

Segueix el Full Dominical allà on vulguis amb el teu telèfon mòbil

En favor de la tria lliure de la classe de Religió (i II)

Vull fer unes reflexions per als professors de Religió catòlica del Bisbat d'Urgell, amb motiu de la polèmica partidista i desqualificadora oberta en l'opinió pública.

Es difon i es vol imposar des d'algunes escoles una concepció de la persona humana que, eliminant el sentit religiós de la persona, redueix l'home a ser un mera peça en l'organització social. Censurar el sentit religiós és castrar la persona humana, despullar-la de les preguntes fonamentals que la fan buscar, que la fan interessar-se per la realitat. Necessitem, com mai, homes i dones lliures, i això no serà possible si s'elimina de l'educació la dimensió religiosa de l'home i de la dona.

Per això, us convido a defensar aquest espai de llibertat que és l'ERE (Ensenyament Religiosos Esco-

lar) no només per al bé dels mestres i professors de Religió que la imparteixen o, com malèvolament diuen certs mitjans, els privilegis de l'Església. Defensar l'ERE és defensar la llibertat de tots. I ja saben i així actuem, que l'ensenyament religiós a l'escola no és la catequesi, ni s'imposa a ningú sinó que tota escola l'ha d'oferir obligatòriament, però és cada família i cada alumne qui l'escull. Igualment, que ningú no li digui a cada religió allò que considera que pot dir i ensenyar, i el que no pot dir ni ensenyar, per exemple de la creació, de la necessitat de la gràcia, de l'amor de Déu que fa plenament feliç, de la grandesa de l'oració del Parenostre, de les festes i ritus de cada confessió, etc... I les escoles que no volen oferir la possibilitat de triar la Religió per als alumnes a Educació Infantil,

Secundària i Batxillerat, els estan escatimant uns coneixements que els serviran molt a la seva vida, i, a més, se situen fora del compliment de la legislació vigent.

Els mestres i professors de Religió heu tingut sempre la nostra confiança. El vostre criteri i la vostra responsabilitat ha fet i farà una bona «adaptació curricular» per als vostres alumnes, en funció del poc temps que teniu al vostre horari per a impartir la nostra assignatura. Estic totalment convençut de la vostra professionalitat, de la vostra vocació eclesial i del vostre lliurament al més important: els vostres alumnes i les seves famílies.

Ànims i endavant!

Mn. Pepe Chisvert
Delegat d'Ensenyament